

МІНІСТЕРСТВО
ЕНЕРГЕТИКИ ТА ЗАХИСТУ
ДОВКІЛЛЯ УКРАЇНИ

MINISTRY OF ENERGY
AND ENVIRONMENTAL
PROTECTION OF UKRAINE

КАРПАТСЬКИЙ БІОСФЕРНИЙ
ЗАПОВІДНИК

CARPATHIAN BIOSPHERE
RESERVE

вул. Красне Плесо, 77, м. Рахів,
Закарпатська обл., 90600
Тел: +380 3132 2-21-93,
тел./факс: +380 3132 2-26-59
e-mail: cbr-rakhiv@ukr.net
<http://cbr.nature.org.ua>
Код ЄДРПОУ 00276104

Krasne Pleso str., 77, Rakhiv,
Zakarpattia region, UA-90600
Tel.: +380 3132 2-21-93
Tel./fax: +380 3132 2-26-59
e-mail: cbr-rakhiv@ukr.net
<http://cbr.nature.org.ua>
State Registration Code 00276104

«28» 11 2019 р., № 758

Міністру енергетики та
захисту довкілля України
п. Оржелю О.А.

03035, м. Київ вул. Митр. В.Липківського, 35

Голові Закарпатської ОДА
п. Бондаренко І.С.
88000, м. Ужгород, пл. Народна, 4

ОФІЦІЙНЕ СПРОСТУВАННЯ

05 листопада 2019 року Оленою Мудрою в інтернет-виданні «Голос Карпат» була опублікована стаття «Зона природоохоронних порушень: приховані загрози найбільшого заповідника України (ВІДЕО)» https://goloskarpat.info/society/5dc0ada76396f/?fbclid=IwAR2nyB6IY5_VKzkFnOurtmcSA0V-CMNsfATtZkk6Hw4Ma4vl92Q1ZBIHVx4

Адміністрація заповідника офіційно заявляє, що все, що висвітлено у публікації є не що інше, як добре продуманий спосіб принизити та скомпрометувати колектив заповідника і його керівника напередодні процедури затвердження його на посаді директора установи.

Стаття розпочинається словами: «Найбільша природоохоронна територія України, майже третина заповідних лісів якої - *всесвітня спадщина ЮНЕСКО*» і далі, щоб, очевидно, надати публікації резонансності, вказується: *Тут поруч з червонокнижними тваринами і рослинами стежки ділять браконьєри і контрабандисти, а будівництво гірськолижних підйомників погоджують брату директора*.

В першій частині публікації зазначено: «*Карпатський біосферний заповідник (далі - КБЗ) - це понад 58 тис. гектарів, що лежать в межах 4 районів Закарпаття. Майже 21 тис. га - це букові праліси, що входять до Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Шістдесят чотири види рослин і сімдесят два види тварин, які ростуть і живуть заповіднику, віднесені до Червоної книги України, а також до Європейського Червоного списку*».

Слід зазначити, що ця інформація є неповною, неточною та необ'єктивною, і її джерело нам невідоме. Зі свого боку хочемо поінформувати, що насправді, на території КБЗ виявлено 202 рідкісні види рослин та грибів, що занесені в охоронні списки, які чинні для України: Червона книга України (2009) – 194 види рослин та грибів, з яких вищих судинних рослин – 148 видів, вищих несудинних (мохів) – 5 видів, лишайників – 22 види і грибів – 18 видів і регіональний червоний список рослин (2015) – 134 види судинних рослин, а також міжнародні документи: Бернська конвенція – 6 видів; Європейський червоний список – 8 видів; Міжнародна Червона книга (МСОП) – 5 видів; тощо. Ендемічні види рослин в межах території

КБЗ представлені 63-ма видами рослин, з яких загальнокарпатських ендеміків – 16, східнокарпатських – 26, східно-південнокарпатських – 19 і західно-східнокарпатських – 2 види. Зареєстровано 56 видів безхребетних, які занесено до різноманітних природоохоронних списків різного рангу: Червоної книги України – 46, регіональної Червоної книги Українських Карпат – 49, Бернської конвенції – 10 (додаток II) і 2 (додаток III), Міжнародного Червоного списку – 15 і Європейського червоного списку – 16. З хребетних тварин КБЗ до Червоної книги України включено 128 видів, Червоної книги Українських Карпат – 129 видів, Бернської конвенції – 268 видів, Боннської конвенції – 83 види, Вашингтонської конвенції – 33 види та до Європейського червоного списку – 29 видів.

Далі в публікації, уже у різкій формі, іде звинувачення у численних порушеннях посадових осіб заповідника та зокрема його керівника Миколи Рибачка: *«Але існує і інша сторона медалі: незаконна лісозаготівля, конфлікт інтересів, браконьєрство та контрабанда – землі заповідника через Тису межують з румунським кордоном. Обраним і тим, хто готовий платити, тут влаштують ще й екстремальні розваги: «царські полювання» і джип-тури гірськими хребтами... Державно-приватне партнерство між КБЗ і місцевими супроводжується конфліктом інтересів...»*

Стосовно вищезазначеного офіційно заявляємо, що у діях адміністрації заповідника та його керівника жодних порушень чинного природоохоронного та антикорупційного законодавства немає. Дійсно, службою державної охорони ПЗФ заповідника були виявлені окремі факти незаконних рубок на території заповідника, однак по всіх цих фактах були проведені службові розслідування і матеріали передані у правоохоронні органи для притягнення винних до відповідальності. Щодо браконьєрства то картина та ж сама: служба державної охорони ПЗФ заповідника спрацювала у проведенні своєчасного розслідування та передала матеріали у правоохоронні органи.

За поданими матеріалами правоохоронними органами проводилися розслідування по факту вчинення правопорушення (незаконного полювання), однак жодних кримінальних проваджень щодо працівників заповідника порушено не було, і жодному працівнику заповідника не було оголошено про підозру у вчиненні злочину. За результатами досудового розслідування доказів вини працівників служби державної охорони Мармороського ПНДВ у скоєнні злочину не встановлено та 28 лютого 2019 року прийнято рішення про закриття кримінального провадження.

Це повинна б знати Олена Мудра, яка зобов'язана перевіряти достовірність інформації перед її публікацією. Однак, очевидно, метою авторки публікації є не об'єктивне висвітлення інформації, а створення негативної репутації установи та її керівника.

Популістичним є також твердження Олени Мудрої щодо наявності конфлікту інтересів у в.о. директора заповідника Рибачка Миколи Петровича, оскільки під час укладання договору на виконання робіт з прокладання туристичного витягу на полонині Драгобрат та ведення іншої законної діяльності, передбаченої п'ятирічним планом Проекту організації території КБЗ, дотримано всі вимоги чинного антикорупційного законодавства..

Далі в публікації зазначено: *«У червні 2018 року Віталій Морочило, на той час іще начальник Мармороського природоохоронного науково-дослідного відділення (далі - ПНДВ), заявив про незаконну рубку дерев у заповіднику. За словами Віталія, після надання розголосу в його відділення завітала перевірка ініційована керівництвом. Інспектори знайшли 10 пнів без маркування, які свідчили про самовільно зрубані дерева. Лісівнику дали догану і звільнили з роботи...»*

Тобто, авторка формує у читача таку думку, що нібито керівництво заповідника помстилося «доброму» начальнику ПНД відділення Морочилу В.П. за те, що він виявив лісопорушення. Насправді, у цьому відділенні за останні роки дійсно були виявлені численні порушення у т.ч. і браконьєрство. Однак при цьому, у переважній більшості, це ставало можливим через особисте недопрацювання і недбалість начальника Морочила В.П. Останньою краплею стало допущення Морочилом В.П. незаконної рубки чим нанесено державі збитків на суму понад 500 тис. гривень. За матеріалами розслідування кримінального провадження

Морочилу В.П. оголошено про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 364 КК України «Зловживання владою або службовим становищем». Також, адміністрацією заповідника, за погодженням з профкомом», Морочила В.П. звільнено з роботи за п.9 ч.1 ст. 40 КЗпП України «за систематичне невиконання працівником без поважних причин посадових обов'язків». При цьому, законність звільнення Морочила В.П. з роботи підтверджено рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, які розглядали позов Морочила В.П. до адміністрації заповідника.

В розділі статті **«Родинний «підряд» на лісозаготівлю** зазначено: *«Лісівник Віталій Морочило стверджував, дозволи видаються на вирубку здорових дерев... Василь Шемота, як і його батько Микола Шемота, двоюрідний брат директора, працюють в КБЗ... До розробки лісосік долучили працівників інших відділень, а лісозаготівлю віддали двом підприємцям – Василю Дерді та Михайлу Шемоті...»*

Вищевказана інформація є просто наклепом на адміністрацію заповідника та перекручуванням фактів. Щодо вказаних обставин хочемо зазначити, що Закон України «Про запобігання корупції» (ст. 27) не встановлює обмежень щодо спільної роботи близьких осіб, які працюють у гірських населених пунктах. А згідно Постанови Кабінет Міністрів України від 11 серпня 1995 р. № 647 «Про перелік населених пунктів, яким надається статус гірських» села Богдан, Костилівка, Ділове Рахівського району та місто Рахів віднесені до Переліку населених пунктів, яким відповідно до Закону України «Про статус гірських населених пунктів в Україні» надано статус гірських.

Таким чином, спільна робота осіб, які є родичами, чинним законодавством не заборонена, при умові дотримання встановлених вимог. Зазначені вимоги у Заповіднику дотримані. При цьому, Василь Шемота і Микола Шемота є працівниками служби державної охорони заповідника, і до лісозаготівлі не причетні. А підприємці Василь Дерда та Михайло Шемота, з якими були укладені договори на купівлю-продаж лісопродукції та надання послуг, не є родичами в.о. директора Рибаку М.П.

А звинувачення працівників заповідника у браконьєрстві є безпідставними, оскільки за результатами досудового розслідування доказів вини працівників служби державної охорони Марамороського ПНДВ у скоєнні злочину не встановлено та, у зв'язку з цим, 28 лютого 2019 року прийнято рішення про закриття кримінального провадження.

Далі у публікації йдеться: *«Ще донедавна Михайло Шемота орендував лісопереробний цех у Рахові за адресою вул. Київська, 129, який колись входив до складу Рахівського ліскокомбінату...»*

Хочемо зазначити, що вищезазначені обставини ніяк не стосуються ні заповідника, ні його керівника Рибак М.П. і не містять жодних фактів вчинення незаконних дій.

В розділі статті **«Вирубка на межі об'єкту Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО»** робиться чергова спроба звинуватити заповідник у порушеннях закону: *«Розробка вітровалів у заповіднику привернула увагу випадкових туристів, що йшли маршрутом від Богдана на Піп Іван Мармороський. Дерев зрізали у підніжжі Петроса, у так званій буферній зоні на самій межі з буковими пралісами, що внесені до Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «Букові праліси і давні ліси Карпат та інших регіонів Європи» як біосферний резерват....»*

Тобто, Олена Мудра, не будучи на місці рубок, та оперуючи виключно інформацією розміщеною в соціальній мережі «Фейсбук», оприлюднює непідтверджену інформацію, хоча має в наявності достовірну інформацію від адміністрації заповідника та науковця-члена його науково-технічної ради. Це, очевидно, вказує на замовний характер публікації.

Далі, в розділі **«Червонокнижні вбивства»** авторка повторно торкається теми браконьєрства: *«Незаконні вирубки - не єдине природоохоронне порушення, до якого причетні працівники заповідника. Встигли вони відмітитись і у браконьєрських скандалах, після яких*

залишилися працювати в природоохоронній установі.....

З цього приводу хочемо зазначити, що Олена Мудра намагається «підмінити» собою правоохоронні органи та суд. Адже, не зважаючи на те, що у діях Шемоти Миколи та Сухана Василя складу кримінального правопорушення не виявлено, у результаті чого 28.02.2019 було прийнято рішення про закриття кримінального провадження, Олена Мудра продовжує звинувачувати працівників заповідника у протиправних діях, які ні правоохоронними органами, ні судом не доведені. Крім того авторка намагається звинуватити в.о директора Рибак М. П. у порушенні чинного законодавства при прийомі і звільненні працівників з роботи. Хоча, насправді, порушень трудового законодавства у цьому плані у заповіднику немає, що неодноразово підтверджено перевітками контролюючих органів.

Щодо членства працівників заповідника у Товариствах мисливців та рибалок, то Олена Мудра повинна знати, що це ніяк не суперечить чинному законодавству. При цьому, інформація про членство в ТМР наведена у поданих працівниками деклараціях, що свідчить про відкритість даної інформації.

В розділі **«Царські полювання»** Олена Мудра каже: *«Ще одна кримінальна історія трапилась у Мармороському ПНДВ у 2009 році.....»*

Читаючи вищезазначене, можна зробити висновок, що констатуємо факт, який мав місце у тому ж Мармороському ПНДВ відділенні, яким на той час керував той же начальник Морочило В.П., Олена Мудра робить спробу у черговий раз безпідставно звинуватити заповідник у «прихованих» порушеннях, так званих «царських полюваннях», які нібито проводяться і сьогодні. Адміністрації заповідника невідомі факти так званих «царських полювань», та і взагалі будь-яких проявів організованих порушень, у тому числі і браконьєрства.

В розділах статті **«Стежками контрабандистів»** та **«Схованка місцевих сигаретчиків»** Олена Мудра торкається проблеми контрабанди сигарет через державний кордон України та намагається показати заповідник як співучасника цих правопорушень: *«Через Мармороське ПНДВ заповідника проходить один з маршрутів переміщення контрабанди сигарет до Румунії.....»*

З цього приводу хочемо зазначити, що відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» та Положення про Карпатський біосферний заповідник, одним із основних завдань заповідника є підтримка традиційного господарювання у високогір'ї Українських Карпат, яке ведеться місцевим населенням. Щороку на полонинах заповідника у зоні антропогенних ландшафтів випасається близько 8 тис. голів овець та 1,5 тис. голів великої рогатої худоби. Для створення умов для ведення полонинського господарства громадянами утримуються у належному стані наявні тимчасові дерев'яні тваринницькі приміщення та будівлі для пастухів, а у разі необхідності створюються нові. Для налагодження співпраці у цих питаннях з територіальними громадами та недопущення порушень чинного природоохоронного законодавства, було прийнято рішення укласти між адміністрацією заповідника та органами місцевого самоврядування і їх уповноваженими представниками (громадянами) Меморандуми та Угоди, де чітко прописати обов'язки та права сторін.

При цьому, на полонинах Струнги та Лисичий працівниками служби державної охорони встановлено, що громадянами с. Ділове, у порушення положень укладених Меморандумів та Угод, встановлено не тимчасові дерев'яні будівлі, а капітальні будівлі, що є порушенням чинного законодавства. Через те, що у рамках Меморандуму заповіднику не вдалося врегулювати зазначене будівництво, матеріали щодо законності будівництва перевіряє прокуратура. За вказаними фактами прокуратурою відкрито кримінальне провадження за ст. 197-1 КК України «Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво».

Щодо звинувачення заповідника у контрабанді, то ми категорично заявляємо, що працівники заповідника ніякого відношення до здійснення контрабанди сигарет не мають. При цьому служба державної охорони заповідника не наділена повноваженнями запобігати контрабанді сигарет, яка, допускаємо, може здійснюватися громадянами, що ведуть традиційне господарювання на полонинах. Разом з тим співпраця працівників служби державної охорони з прикордонниками чітко налагоджена і відбувається у постійному режимі.

В розділах статті «Родинне сусідство з «Драгобратом» та «Витяг для брата» Олена Мудра торкається проблем відведення земельних ділянок на полонині Драгобрат та, знову ж таки, намагається пов'язати їх з діяльністю заповідника:

Найвисокогірніший курорт України Драгобрат знаходиться в безпосередній близькості до заповідника. Готелі, гірськолижні витяги та приватні земельні ділянки щільно прилягають до його меж або ж знаходяться в заповідному фонді. Частина цих ділянок ще досі має цільове призначення для ведення особистого селянського господарства.....

З цього приводу хочемо зазначити, що Олена Мудра, маніпулюючи фактами, намагається законну діяльність адміністрації КБЗ по створенню належних умов для відпочинку відвідувачів, представити громадськості як протизаконні дії. Слід зазначити, що створення умов для гірськолижного туризму у зоні антропогенних ландшафтів КБЗ передбачено Положенням про рекреаційну діяльність у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду України, затвердженим Наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 22.06.2009 № 330, Положенням про Карпатський біосферний заповідник та Проектом організації території біосферного заповідника та охорони його природних комплексів. А звинувачення керівника заповідника у допущенні ним порушень Закону України «Про запобігання корупції» є надуманими та мають на меті ввести громадськість в оману. Насправді, в діях адміністрації КБЗ жодних порушень законодавства немає.

В останньому розділі статті «Джип-тури через заповідник» в черговий раз звинувачує заповідник у бездіяльності, не намагаючись з'ясувати причину проблем та донести об'єктивну інформацію:

Ще один наслідок від сусідства Драгобрата і заповідника - це вплив від джипінгу.....

З цього приводу хочемо сказати, що проблема джипінгу у високогір'ї Карпат існує, однак це не є проблемою виключно заповідника. Щодо КБЗ, то на виконання Наказу Міністерства екології та природних ресурсів України від 16.03.2015 № 80 «Про додаткові заходи щодо збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду», який забороняє проведення змагань, перегонів, ралі, трофі-рейдів тощо з використанням механізованих транспортних засобів (джипінгу) у межах територій ПЗФ, службою державної охорони встановлена чітка заборона на проведення джипінгу, на відміну від сусідніх територій, де ці заїзди практично не контролюються і не забороняються. Територія заповідника – це не загороджена територія і на кожній дорозі чи стежці встановити шлагбаум не можливо. Також неможливо одночасно на всіх можливих заїздах поставити на чергування працівника служби державної охорони. Разом з тим у заповіднику ведеться системна робота по недопущенню джипінгу на її території. Як результат, за останні роки порушення у цьому плані зведено до мінімуму.

Підсумовуючи зазначаємо, що стаття, очевидно, є замовною, викладена з перекручуванням фактів, які принижують імідж заповідника та честь і гідність його працівників та директора.

Насправді колектив заповідника у останні роки демонструє позитивні результати

роботи, які були досягнуті за безпосереднього керівництва, та у багатьох випадках і особистої участі, Рибак М.П., особливо, протягом 2016-2019 років.

Найперше, що є дуже важливим, хочеться відмітити виконання наступних заходів:

Впродовж 2016-2018 років розроблено новий Проект організації території та охорони природних комплексів КБЗ, який отримав високу оцінку фахівців і був затверджений Міністром екології та природних ресурсів Семерак О.М в останній декаді липня ц р;

У листопаді цього року завершено розроблення матеріалів лісовпорядкування біосферного заповідника. На завершальному етапі знаходяться також роботи з розроблення Проекту землеустрою на площу 7508,8 га з виготовленням відповідних картографічних матеріалів, та винесення меж у натуру територій, що входять до складу КБЗ без вилучення у постійних землекористувачів, загальною площею 18550 га; У цьому контексті важливо зазначити, що до Державного земельного кадастру вже внесено інформацію про земельні ділянки заповідника площею 25582 га, що становить близько 80% від загальної площі біосферного заповідника, яка знаходиться у постійному користуванні.

Проте найбільш вагомим досягненням колективу заповідника та М.П. Рибак є підготовка проекту розширення (зміни меж) території КБЗ у межах Рахівського та Тячівського районів загальною площею 17896,6 га. Даний проект передбачає, зокрема, включення до складу заповідника нових ділянок букових пралісів і старовікових лісів, загальна площа яких перевищує 7 тис. га. На сьогодні матеріали щодо розширення (зміни меж) території КБЗ вже підтримано на рівні Мінприроди України де підготовлено відповідний проект Указу Президента України.

Визначних здобутків установа під керівництвом М.П. Рибак досягла також на міжнародному рівні. Найбільшим досягненням безумовно є вирішення однієї з найболючіших проблем, пов'язаної з невідповідністю його територіальної структури критеріям Статутних рамок (Положень) для біосферних резерватів ЮНЕСКО, яка загрожувала виключенням КБЗ зі світової мережі біосферних резерватів. Суть цієї невідповідності полягала у відсутності в складі КБЗ перехідної, або транзитної зони, яка є необхідним атрибутом будь-якого біосферного резервату і яка забезпечує можливість реалізації концепції сталого розвитку.

Завдяки наполегливості і самовідданій праці М.П. Рибак в 2016-2017 рр. відповідна зона, яка з міркувань доцільності отримала назву території сталого розвитку, створена на базі 5-ти державних лісогосподарських підприємств та 17-ти територіальних громад із Рахівського і Тячівського районів. Результатом цієї величезної роботи став висновок бюро Міжнародної координаційної ради Програми «МАН - Людина і біосфера» (2017 р.) про повну відповідність КБЗ як за територіальною структурою, так і системою менеджменту, усім критеріям для біосферних резерватів ЮНЕСКО. Це рішення є також важливим у контексті збереження статусу установи міжнародного значення відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України».

Слід зазначити, що це досягнення було б неможливим без налагодження нормальних стосунків із територіальними громадами в зоні діяльності установи, які дали згоду увійти до складу території сталого розвитку. Саме М.П. Рибак зумів налагодити реальну співпрацю між адміністрацією заповідника та територіальними громадами, яка ще кілька років була на дуже низькому рівні, а станом на сьогодні вийшла на рівень справжнього партнерства. В цьому дуже велику зіграла очолювана Миколою Петровичем Координаційна рада заповідника, яку він по суті створив з нуля. Результатом її плідної роботи стало підписання з місцевими територіальними громадами Меморандуму про співпрацю у питаннях покращення ведення полонинського господарства, збереження полонинської культури і сталого використання природних комплексів та розвитку рекреаційної діяльності на території Карпатського біосферного заповідника (с. Ділове і Лазещина, 2016 р.), Угод про співпрацю у питаннях покращення ведення полонинського господарства, збереження полонинської культури і сталого використання природних комплексів (с. Ділове, Луг, Костилівка, Богдан, Косівська Поляна та Лазещина Рахівського району, 2017 р.), Меморандуму про співпрацю в збереженні і невиснажливому використанні природних комплексів Карпатського біосферного заповідника, як частини транснаціонального об'єкту Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «Букові праліси і давні ліси Карпат та інших регіонів Європи» та питаннях сталого розвитку прилеглих до нього

територій у межах Тячівського та Рахівського районів Закарпатської області.

Не менш важливим напрямком міжнародної діяльності КБЗ є об'єкт природної спадщини ЮНЕСКО, присвячений буковим пралісам. Саме науковці КБЗ за підтримки М.П. Рибача забезпечили у 2014-2017 рр. його розширення за рахунок 9-ти українських кластерів, які охороняються в національних природних парках «Синевир», «Зачарований край» і «Подільські Товтри» і природних заповідниках «Горгани» і «Розточчя» та створення на його основі транснаціонального серійного об'єкта «Букові праліси і давні ліси Карпат та інших регіонів Європи». Відповідне історичне рішення прийнято 7 липня 2017 р. на 41 сесії Комітету Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО в м. Краків (Польща). Включення нових українських ділянок дозволило Україні зберегти за собою лідируючі показники щодо кількості та загальної площі складових ділянок Спадщини.

У контексті Спадщини зазначимо, що науковці КБЗ відіграють ключову роль у менеджменті об'єкта Всесвітньої природної спадщини ЮНЕСКО як на національному, так і міжнародному рівнях. За участі науковців біосферного заповідника і безпосередньо М.П. Рибача розроблено рекомендації щодо засад менеджменту території буферної зони об'єкта Спадщини, а також щодо встановлення меж складової частини «Стужиця-Ужок» та її буферної зони на території Ужанського НПП.

Ще одним визначним досягненням установи і, відповідно, її керівника на міжнародному рівні, є надання у липні ц. р. статусу Рамсарських угідь, або водно-болотних угідь міжнародного значення, трьом природним об'єктам із території КБЗ, а саме: «Долині нарцисів» площею 256 га (Хустський район), карстовій печері «Дружба» площею 0,13 га (Тячівський район) та урочищу «Озірний-Бребенескул» (Рахівський район) площею 1656,91 га. Цьому передувала напружена робота науковців впродовж 2016-2018 рр. Відповідні сертифікати біосферному заповіднику було вручено 29 серпня цього року на черговому засіданні Національної комісії у справах Рамсарської конвенції.

Важливим досягненням є також налагодження співпраці з Європейським товариством дикої природи, яке триває з 2016 року. Завдяки тісній співпраці з експертами Товариства, у КБЗ впродовж останніх років сертифіковано 6 територій дикої природи, які включають одну ділянку власне дикої природи – Уголька-Широкий Луг площею 7117 га, оцінену за найвищою категорією – платиновою; дві ділянки дикого лісу – Уголька-Широкий Луг та Кізія-Трибушани площею, відповідно, 7117 га (платина) та 1370 га (бронза); три дикі річки: Мала Уголька протяжністю 7 км, Велика Уголька – 8 км, та Широкий Луг – 9 км. Усі дикі річки оцінені за платиновим рівнем. Згідно з укладеним Контрактом зараз проводиться Міжнародний Аудит і на інших потенційних територіях дикої природи, а саме на територіях Свидовецького, Чорногірського і Марамороського масивів.

У контексті міжнародної співпраці не можна не згадати також активні роботи щодо створення транскордонного біосферного резервату у Марамороських горах за участі майже усіх природоохоронних установ Карпатського регіону з України та природного парку «Гори Мараморощини» і національного парку «Гори Родна» з Румунії.

Не втрачає установа і напрацювань щодо реалізації великих міжнародних проектів. Зараз ведеться активна робота з реалізації міжнародного українсько-швейцарського проекту «Співпраця у лісівничих дослідженнях» (2017-2020 рр.), який, зокрема, передбачає повторні інвентаризації на діючих постійних пробних площах у Чорногірському та Угольсько-Широколужанському заповідних масивах.

Поряд з цим, колектив заповідника глибоко стурбований, що проти в.о. директора Карпатського біосферного заповідника М.П. Рибача, напередодні призначення його директором за результатом проведеного конкурсу, на якому його визначено переможцем, розпочато справжню інформаційну війну у ЗМІ та соціальних мережах Інтернет, яка має яскраво виражений замовний характер з «прицілом» вплинути на рішення щодо призначення його директором.

На думку колективу, кандидатура Рибача М.П. щодо призначення його директором КБЗ є високо достойною і у разі його призначення працівники заповідника зможуть «без зупинки» продовжити ефективно виконувати непрості завдання з охорони, збереження і

вивчення природи Карпат, а також забезпечувати на високому рівні виконання рішень Проекту організації території та охорони природних комплексів заповідника у т.ч. забезпечувати розвиток заповідника за всіма напрямками діяльності та вирішувати непрості питання поглиблення співпраці з населенням та забезпечувати реалізацію концепції сталого розвитку прилеглих до заповідника територій у відповідності до Програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера» (МАБ).

Обговорено на розширеній нараді керівників структурних підрозділів та начальників природоохоронних науково-дослідних відділень КБЗ 28.11.2019 року

Заступник директора

М.І. Гречук

Підписи працівників заповідника:

Дуб І.І.

Крива Т.В.

Чорнух О.

Ковбасенко Р.

Мула В.В.

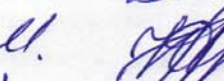
Богдан М.І.

Богдан Д.Д.

Крива В.М.

Саран І.І.

Зеленчук Ю.М.

Аніс М.М.

Андрей М.М.

Василь Юрій

В.Ф. Токмичореза

В.М. Шешотар

Станіслав Р.Р.

Гроув М.Д.

Резни В.В.

Р.С. Волгарь

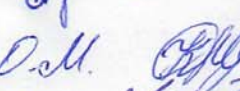
Береза Ю.Ю.

Андрюхович М.М.

Козубен А.В.

Куряченко О.М.

Шерш В.В.

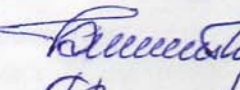
Андрійчук М.М.

Шкварко І.І.

Монастир І.І.

Чуришкін А.А.

Білімівський В.В.

Андер Т.М.

Добрянський Д.Д.

Годованець Б.Б.

Половнич Ю.М.

Борук О.В.

Сухарев І.І.

Токмичореза В.В.

